

GŁOS CHŁOPIŃSKI

ROK II (V)

ŁÓDŹ, NIEDZIELA 30 STYCZNIA 1949 ROKU

Nr. 28 (1329)

Doniosła Uchwała Rady Ministrów w sprawie podniesienia produkcji hodowlanej

WARSZAWA (PAP). W dniu 28 bm. odbyło się posiedzenie Rady Ministrów. Na wniosek ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Dąb-Kociola Rada powzięła uchwałę w sprawie podniesienia produkcji hodowlanej.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW Z DNIA 28. I. 1949 R. W SPRAWIE PODNIENIA PRODUKCJI HODOWLANEJ

W celu zwiększenia stanu pogłowia trzody chlewnej i bydła rogatego i podniesienia produkcji hodowlanej oraz w celu dokonania przełomu na odcinku zaopatrzenia ludności pracującej w mięsie i tłuszczu — Rada Ministrów postanawia, co następuje:

1) Zatwierdza uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1948 r. w sprawie wzmocnienia produkcji rolnej (akcja „H”), dotycząca

- W zakresie rozszerzenia bazy paszowej:
- zagospodarowania użytków zielonych,
 - zorganizowania akcji budowy silosów i konserwowania pasz,
 - wyposażenia cukrowni w urządzenia do suszenia wytlóków, zwiększenia produkcji maczek mięsnych, mięso- i rybnych i innych dla potrzeb hodowli, uruchomienia mechanicznych suszarni oraz zorganizowania dystrybucji pasz treściwych pomiędzy drobnymi producentami rolnymi za pośrednictwem gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i mleczarni spółdzielczych.

W zakresie racjonalizacji i podniesienia jakości produkcji:

- rozbudowy fachowego aparatu instruktorskiego na odcinku doradztwa żywieniowego i hodowli trzody chlewnej,
- utworzenia poradni żywieniowych,
- zorganizowania kontroli mleczności bydła,
- rozbudowy sieci lecznic i przychodni weterynaryjnych,
- rozbudowy sieci punktów i stacji kopulacyjnych,
- rozszerzenia zarodkowej hodowli bydła i trzody chlewnej,
- rozbudowy sieci mleczarni i zlewni spółdzielczych.

Na cele związane z podniesieniem hodowli trzody chlewnej i bydła rogatego zarówno w gospodarstwach chłopskich, jak i majątkach państwowych przeznaczają się kwoty 4.747.000.000 zł w ramach planu inwestycyjnego oraz kwoty 1.472.000.000 zł z sum budżetowych.

2) W związku z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1949 r. podjęta zostanie szeroka akcja kontraktowania trzody chlewnej przede wszystkim w gospodarstwach małych i średniorolnych na następujących zasadach:

- akcja kontraktacji objąć winna w roku 1949 — 1.000.000 sztuk trzody chlewnej.
 - w akcji kontraktacyjnej obowiązywać będą bieżące ceny płacone w poszczególnych rejonach przez Centralę Mięsną,
 - za terminowo dostawy, określone w kontraktach, wypłacane będą producentom premie w wysokości 1.000 zł od sztuki,
 - stosowane będzie zaliczkowanie zakontraktowanych sztuk w tych gospodarstwach, które wydatnie rozszerzą produkcję.
- 3) Dla zwiększenia produkcji hodowlanej wprowadza

się system dodatkowych ulg i obniżek w podatku gruntowym:

- zawiesza się przepisy, dotyczące zwiększonego opodatkowania gospodarstw rolnych, prowadzących działy specjalne: specjalnie rozwinięte mleczarstwo, hodowlę bydła i innych zwierząt użytkowych,
- gospodarstwom rolnym prywatnym i spółdzielczym, dostarczającym w ramach normalnego obrotu handlowego według cen rynkowych oraz w ramach kontraktacji trzody chlewnej, przysługują ulgi w podatku gruntowym według norm określonych w podanej niżej tabeli.

Gospodarstwa rolne według grup przychodowości (w % wy-ty), służących za podstawę wymiaru podatku gruntowego.	Norma dostawy trzody chl. w kg. na gospodarstwo.				Wysokość ulgi w podatku gruntowym w procentach do wywaru za rok podatkowy 1949
	REJON 1 Poznań Lublin Łódź	REJON 2 W-wa Katowice Bydgoszcz	REJON 3 Białystok Kraków Wrocław	REJON 4 Olsztyn Szczecin Gdańsk	
do 30	100	100	90	70	50 proc.
ponad 30	140	120	110	100	40 „
„ 40	160	140	130	120	25 „
„ 50	180	170	150	140	22 „
„ 60	220	200	180	170	21 „
„ 80	280	240	220	200	16 „
„ 100	340	300	260	240	13 „
„ 130	400	360	320	280	11 „
„ 150	480	430	400	350	10 „
„ 180	560	520	480	420	8 „
„ 250	700	550	600	580	7 „

Uwaga 1. Właściwe władze administracyjne przy współudziale społecznych komitetów współdziałania do spraw podatku gruntowego mogą zmniejszyć lub podwyższyć dla poszczególnych powiatów

normy wymienione w rubryce 2, 3, 4 i 5 — o 10 proc. z tym, by średnia norma dla terenu całego województwa nie uległa zmianie. Ten sam tryb postępowania może być zastosowany dla poszczególnych gmin i w ramach gmin dla poszczególnych gospodarstw rolnych.

Uwaga 2. Przy obliczaniu ulg w podatku gruntowym prosięta o wadze do 15 kg. przyjmowane będą w podwojnej relacji w stosunku do wagi żywej.

Uwaga 3. Posiadanie w gospodarstwie uznanego krumu uprawnia do otrzymania ulgi przypadającej za dostarczenie jednego tucznika wagi 100 kg.

Przy ustalaniu ulg uwzględniony będzie żywiec, dostarczany od dnia 1 lutego 1949 r.

4. Celem podniesienia wzrostu pogłowia bydła rogatego przyznawane będą premie w wysokości 500 zł w formie dodatkowej zniżki w podatku gruntowym. Z premii te będą prywatne i spółdzielcze gospodarstwa rolne od każdej sztuki przychowka w wieku co najmniej 3 miesięcy, urolonej w 1949 r. lub w 4 kwartale 1948 r.

5. Zleca się Centrali Mięskiej wprowadzenie urzędowo

cen, zapewniających wysoką opłacalność produkcji zwierzecej.

6. Dla stworzenia producentom rolnym dogodnych warunków zbytu i niezależnienia ich od elementów spekulacyjnych poleca się Centrali Mięskiej rozszerzyć sieć skupu żywej w oparciu o gminne spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”.

7. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, przemysłu i Handlu, Skarbu i Administracji Publicznej.

Urzędowe ceny trzody chlewnej obowiązujące od 1 lutego 1949 r. przy zakupie od rolnika — producenta

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów o podniesieniu hodowli zwierzecej, Biuro Cen Ministerstwa Przemysłu i Handlu zatwierdziło na wniosek Centrali Mięskiej stałe ceny skupu trzody chlewnej od rolnika na terenie całego kraju.

Ceny zróżnicowane są dla poszczególnych stref gospodarczych w zależności od ich odległości od głównych rynków konsumcyjnych. Dla woj. łódzkiego ceny ustalone zostały w sposób następujący:

ekstra słoninowe o wadze powyżej 160 kg.	— zł 238 za 1 kg
słoninowe o wadze powyżej 160 kg.	— zł 230 za 1 kg
słoninowe o wadze od 135 do 160 kg.	— zł 221 za 1 kg
słoninowe o wadze od 125 do 135 kg.	— zł 216 za 1 kg
mięsko-słoninowe o wadze od 135 do 160 kg.	— zł 204 za 1 kg
mięsko-słoninowe o wadze od 107 do 134 kg.	— zł 194 za 1 kg
mięśne o wadze od 107 do 134 kg.	— zł 178 za 1 kg
mięśno-słoninowe o wadze od 86 do 106 kg.	— zł 178 za 1 kg
mięśne o wadze od 86 do 106 kg.	— zł 170 za 1 kg
maciory i późne kastraty wytuczzone	— zł 204 za 1 kg
maciory i późne kastraty niewytuczzone	— zł 178 za 1 kg
chudźce i braki	— zł 136 za 1 kg

Ceny rozumie się za 1 kg. wagi żywej i na głodno (12 godzin po ostatnim karmieniu). W wypadku stwierdzonego okarmienia sztuk dopuszczalne jest potrącenie w wysokości do 3 procent wagi zwierzecej.

Pod pojęciem „maciory” rozumie się świnię w okresie do dwóch miesięcy po oproszeniu oraz starsze świnię, które wykazują znaczne rozwinięcie gruczołów mlecznych.

Ceny powyższe obowiązują wszystkich zakupujących podobnie jak przy skupie zbóż.

Nieprzestrzeżenie wyznaczonych cen, a w szczególności działania na szkodę rolnika przez ich obniżanie będzie powodowało pociągnięcie winnych do odpowiedzialności karnej przez władze państwowe.

Uchwała Komitetu Centralnego PZPR

WARSZAWA, PAP. — W związku z uchwałą Rady Ministrów w sprawie podniesienia produkcji hodowlanej — Biuro Organizacyjne KC PZPR powzięło szereg postanowień, które zobowiązują wszystkie ogniwa i organizacje partyjne do aktywnego udziału w tej akcji.

Z uwagi na doniosłość polityczną i gospodarczą znaczenia podjętej akcji — głosi uchwała — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza w porozumieniu z SL i PSL weźmie aktywny udział w mobilizowaniu dla tej akcji rad narodowych, organizacji społecznych, działających na wsi oraz całej ludności wiejskiej, jak również troszczyć się będzie o jak największą sprawność wszystkich ogni

powiatów o intensywnej produkcji hodowlanej) — powołuje się instruktorów hodowlanych, których zadaniem będzie czuwanie nad realizacją planu wzrostu pogłowia bydła i trzody chlewnej i wciąganie organizacji partyjnych do tej akcji.

Komitet Centralny PZPR postanowił skierować specjalnie dla tego celu przeszkolonych członków partii do organizacji państwowych i spółdzielczych, które organizują kontraktację i skup bydła.

Odpowiedzialność za realizację uchwały KC PZPR jak i całości akcji podjętej przez Rząd, ponoszą Komitety Wojewódzkie PZPR, które w myśl uchwały KC PZPR prowadzić będą całą akcję w ścisłej współpracy z organizacjami SL i PSL.

Jutro, dnia 30. I. 1949 roku o godzinie 9.30 odbędzie się w sali Teatru „Lutnia”, ul. Piotrkowska 242

UROCZYSTA AKADEMIA

poświęcona zakończeniu V etapu MŁODZIEŻOWEGO WYŚCIGU PRACA.

W programie: przemówienie przedstawicieli Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zarządu Głównego ZMP i Związków Zawodowych, wręczenie nagród czołowym przodownikom pracy i bogata część artystyczna.

Głos Kobiet

Jednym z podstawowych czynników uaktywnienia kobiet jest większy ich współudział w pracach spółdzielni. Po wyborach nowych Komitetów Sklepowych kobiety winny zająć w nich znacznie więcej miejsc, niż dotychczas

Kronika Ligi Kobiet

W Szczecinie odbył się wojewódzki zjazd członkiń Ligi Kobiet — aktywistek terenowych Rad Narodowych. Na obrady przybyły przedstawicielki Zarządu Głównego Ligi Kobiet ob. Wasilkowska, sędzia Sądu Najwyższego i ob. Tomaszewska. Celem zjazdu było omówienie zadań kobiet, pracujących w Radach Narodowych.

W Warszawie w dniu 22 bm. w lokalu przy ul. Marszałkowskiej 1, otwarto wystawę, zorganizowaną przez Ligę Kobiet. Wystawa ta jest bilansem akcji szkolenia zawodowego kobiet, prowadzonej przez L. K.

Bez kobiet nie ma pełnego rozwoju spółdzielczości

Rola kobiet w Komitetach Sklepowych

Hasło „bez kobiet nie ma spółdzielczości” jest aktualne w dobie obecnej w całej pełni. Kobieta wśród mas pracujących zajmuje specjalne miejsce, gdyż oprócz swej pracy zawodowej kieruje ona i kształtuje życie rodzinne. Kobieta przecież musi dbać, poza swą pracą zawodową, o żywienie rodziny, musi dbać o to, by żywienie rodziny było racjonalne, by wydatki na żywność układały się w ramach rozporządzalnych środków, musi dbać o odzież rodziny, o mieszkanie itp. Kobieta więc z tego tytułu musi specjalnie interesować się dobrami wytwórczymi i usługami wszelkich rodzajów, ona największą z całej rodziny jest zainteresowana towarami i kupnem tegoż towaru w sklepie spółdzielczym, gdzie zaopatruje się w żywność, artykuły gospodarstwa domowego, artykuły włókiennicze itd.

Jeanette Vermeersch

Kobiety francuskie walczą o lepsze jutro

W organie Biura Informacyjnego Partii Komunistycznej i Robotniczych „O trwały pokój i demokrację ludową” ukazał się artykuł Jeanette Vermeersch — członka K. C. Komunistycznej Partii Francji i znanej działaczki ruchu kobiecego — którego najistotniejsze fragmenty poniżej podajemy.

Kraju naszego coraz bardziej wymaga się walka ludu przeciwko imperializmowi i ich lokalnemu rządowi. W walce tej kobiety biorą czynny udział.

Wiele kobiet katoliczek, sojcjalistek, komunistek walczą wspólnie, ponieważ zdaje sobie sprawę, że postęp demokracji i pokój można zapewnienie jedynie przez stanowczą walkę mas przeciwko sprawcom nędzy, przeciw podległości wojennym, przeciwko imperializmowi i ich psom taktycznym — prawniczym socjalistom.

Kobiety pracujące odgrywają wielką rolę w rozwoju i we wzmacnieniu związków zawodowych. Wśród delegatów ostatniego zjazdu CGT było 355 kobiet.

Gospodynie domowe biorą również czynny udział w walce o chleb. Około 3 milionów kobiet podpisało petycję z żądaniem zwiększenia normy chleba. Podpisy te zbierały na rynkach, na ulicach, we wsiach wybrane przez lud kobiety — posłanki komunistyczne, radne miejskie, aktywistki kół partyjnych, aktywistki Ligi Kobiet. Kiedy policja Mocha usiłowała przeszkodzić w tej manifestacji, gospodynie domowe dzielnie broniły swych praw.

Walka robotnicza i gospodyń domowych nie ogranicza się tylko do zadań ekonomicznych. Kobiety rozumieją, że w ustroju kapitalistycznym nędza, reakcja i wojna zawsze są ze sobą związane.

Kobiety francuskie popierają walkę o pokój, którą prowadzi Związek Radziecki, kraje demokracji ludowej oraz siły demokratyczne we wszystkich krajach. Każda kobieta — demokratka rozumie, jak słabi byłibyśmy w obliczu imperializmu bez Związku Radzieckiego i jak jesteśmy silni, jak silne są wszystkie demokracje czne narody, na których czele kroczy narody wielkiego kraju socjalizmu.

Kobiety francuskie popierają narody Unii Francuskiej, walczące o swoją niepodległość. Protestują przeciwko wojnie w Vietnamie i przeciw zbrodniczej kolonialnej polityce na Madagaskarze. Kobiety francuskie zbierają fundusze ażeby umożliwić bohaterom kobietom Vietnamu wzięcie udziału w konferencji kobiet w Azji.

W walce o demokrację i pokój kobiety francuskie czynnie demaskują imperializm amerykański i jego lokatorów w rządzie i poza rządem, takich jak Leon Blum i inni. Wśród kobiet rośnie uczucie internacjonalizmu. Zadzierzgają się między wszystkimi krajami i to wzmacnia ich miłość i wiarę w swe siły.

Walka nie jest łatwa. Wiedząc udziału kobiet w demokratycznym ruchu we Francji można sądzić o wzroście ogólnego ruchu mas. Trzeba je-

dnakże dużo jeszcze zrobić, przezwyciężyć wiele braków, wiele słabości, przede wszystkim w dziedzinie pracy ideologicznej. Francuskie kobiety — komunistki przy pomocy całej partii starają się stanąć na wysokości zadań, które wysuwa walka przeciwko ekonomii cznemu i politycznemu ujarzmeniu ich kraju. Ożywione wolą obrony honoru narodowego i niepodległości wprowadzają one najszerze masy kobiet francuskich do ogólnego ruchu demokratycznego.

Kobiety w Polsce awansują coraz częściej. Z robotniczy na dyrektora dużego zakładu przemysłowego. W przemyśle odzieżowym i konfekcyjnym mianowane zostały dyrektorkami.

Ob. Filipowicz Zośka, jedna z najczynniejszych działaczek społecznych, rozpoczęła pracę w ochotniczej straży pożarnej. Podczas okupacji prześladowana przez gestapo, po wyzwoleniu pracowała kolejno jako pracownica w szpitalu miejskim, w RKU, w Miejskim Urzędzie Informacji i Propagandy w Kaliszu, a następnie jako kierownik sekcji socjal-

nej w Państw. Fabryce Pluszu i Aksamitu w Kaliszu. Z końcem ub. r. została naczelną dyrektorką Kaliskich Zakładów Przem. Odzieżowego. Jest aktywnym członkiem PZPR, oraz bierze czynny udział w licznych organizacjach społeczno-politycznych i kulturalno-oświatowych.

Ob. Karp Zośka (PZPR) ze skromnego stanowiska nauczycielki szkoły powszechnej oraz inspektora działu statystycznego awansowała na stanowisko naczelnego dyrektora Leśniczki Zakładów Przem. Odzieżowego.

Ob. Romanowska Leokadia (członek PZPR, Ligi Kobiet i TPPR) zaczęła pracować jako szwaczka w b. fabryce Eltingona, kilka lat była taśmowa, wkrótce po wyzwoleniu — kierowniczką produkcji, a następnie kierowniczką techniczną w „Wólczance” w Łodzi. Dziś zajmuje stanowisko dyrektora technicznego Rejonowego Biura Nakładczego.

Ob. Rosner Matylda, ze skromnej prasowaczki fabryki bieleziny awansowała na dyrektora technicznego Piławskich Zakładów Przem. Odzieżowego w Piławie.

Jako członek PZPR, bierze czynny udział w życiu politycznym.

Ob. Majowa Janina (członek PZPR) początkowo była instruktorką kroju krawcową, kierowniczką laboratorium w oddziale Centrali Nakładczej w Warszawie. Gorliwa praca i znajomość zawodu pozwoliły zająć jej stanowisko wicedyrektora technicznego tej instytucji.

Zielńska Maria (członek PZPR) przeszła niemal wszystkie szczeble zawodu, pracując kolejno jako robotnica, magazyjnierka, księgowa, kierowniczka techniczna. Obecnie jest dyrektorem administracyjno-handlowym Zakładów Przem. Odzieżowego im. dr Próchnika w Łodzi.

Tego rodzaju możliwości wysunięcia się na odpowiedzialne stanowiska daje kobiecie Polska Socjalistyczna,

rodziny, musi dbać o to, by żywienie rodziny było racjonalne, by wydatki na żywność układały się w ramach rozporządzalnych środków, musi dbać o odzież rodziny, o mieszkanie itp. Kobieta więc z tego tytułu musi specjalnie interesować się dobrami wytwórczymi i usługami wszelkich rodzajów, ona największą z całej rodziny jest zainteresowana towarami i kupnem tegoż towaru w sklepie spółdzielczym, gdzie zaopatruje się w żywność, artykuły gospodarstwa domowego, artykuły włókiennicze itd.

Stąd też wypływa konieczność ścisłego powiązania i współdziałania kobiety ze spółdzielnią.

Spółdzielczość spożywców dąży do tego, by wraz z kobietami — członkiniami spółdzielni zreorganizować gospodarstwo domowe przez ułatwienie prac w tym zakresie i

przez prowadzenie racjonalnego wyżywienia w granicach budżetu rodziny.

Dotychczas jeszcze w wielu rodzinach pracowniczych przeprowadzone nieracjonalne i nieumiejętne żywienie rodziny. I tu spółdzielnia przy dobru woli i współdziałaniu członkiń może zdołać dużo, urządzając pokazy gotowania i przyrządzania potraw, udzielając porad, jak należy żywić rodzinę, przychodząc z pomocą w ułatwianiu czynności kobietom przez zakładanie pralni, poradni, wypożyczalni sprzętów i t. p. W tych wszystkich pracach spółdzielnia idzie ręką w rękę z Ligą Kobiet.

Dlatego też we wszystkich społecznych agendach spółdzielczych winno być jak najwięcej kobiet. Przede wszystkim powinny one wchodzić do Komitetów Sklepowych, mających bardzo konkretny cel — opiekę i kontrolę nad sklepem.

Kobieta, załatwiająca sama najczęściej zakupy w sklepach wie najlepiej jakie towary, jakiej marki są najlepsze potrzebne w danej dziedzinie. Kobieta, członkini Komitetu Sklepowego najłatwiej może spowodować utrzymanie kontaktu z innymi członkiniami, a więc przyczynić się może do ścisłego powiązania Komitetu Sklepowego z członkiniami i członkami spółdzielni.

Kobieta, wchodząc do Komitetu Sklepowego, wpływa, jak o tym mówiliśmy wyżej, na asortyment towarów, jakie powinny znajdować się w sklepach w różnych dzielnicach miasta, może spowodować przeprowadzenie planowych zakupów, co usprawni i obniży koszty, a także wpływa na estetyczny wygląd i na jego estetyczny wygląd i t. p.

Dotychczasowa dwuletnia praktyka Komitetów Sklepowych wykazała, że członkinie Komitetów Sklepowych przejawiały inicjatywę i dużo chęci i sumiennosci w pracy.

W PSS na 160.000 członków — kobiet jest 62 procent.

Wydawało się, że ta ogromna liczba członkiń powinna odgrywać bardzo poważną rolę w ciałach samorządowych spółdzielni, tymczasem w Komitetach Sklepowych było tylko — 35 procent na pełnomocników wybrano — 11 procent i do Rady Nadzorczej weszło 7,4 procent kobiet.

Musimy dążyć do większego uaktywnienia kobiet, do większego ich współudziału w pracach spółdzielni. Przy wyborach nowych Komitetów Sklepowych winny kobiety wejść do nich w znacznie większej liczbie, niż dotychczas.

Wybierać więc należy do Komitetów Sklepowych nie tylko mężczyzn, a przede wszystkim kobiety uspołecznione, świadome obowiązków, które na siebie wezmą. Dlatego to w Komitetach Sklepowych znaleźć się powinny członkinie Ligi Kobiet, jako kobiety najbardziej czynne i uspołecznione,

Jak się UBRAĆ



Na załączonych rysunkach przedstawiamy naszym Czytelniczkom wzory popołudniowych sukienek, sportowych bluzek oraz kurki narciarskiej.

Sukienki przeznaczone na wizyty lub inne uroczyste okazie, szyjemy z jedwabiu

lub też z cienkich welenek. Na ten cel bardzo odpowiednie są niedrogie kraclaste tkaniny krajowej produkcji, żorżety, a nawet tkaniny jedwabne dość polyskliwe. Takie sukienki wyposażone są w rękawy krótkie, przybraniem ich jest bądź koronkowy żąbot bądź też szarfy jedwabne lub aksamitne.

Zademonstrowane bluzki odznaczają się prostotą kroju. Sporządzić by je należało z flaneli, pikli lub też z trykotu wełnianego.



Na uszyte sportowej wiatrówki przeznaczyć możemy stary zniszczony płaszcz nieprzemakalny. W bieżącym sezonie, jak to widzimy z załączonym rysunkiem, wiatrówka stanowi długą bluzę, opadającą



całą poniżej bioder. Całość podbijamy miękką flanelą, a w rozcięciu szkieletowej kraty.

Złóż ofiarę na Pomoc Zimową

